

Випробування зневагою

Наявність у нашій країні системи державного пенсійного забезпечення населення, звісно ж, вагоме соціальне досягнення. У світі є багато місць, де люди загалом не отримують ніяких пенсійних виплат! Однак оформлення чесно зароблених пенсій нерідко стає для українців складним квестом. Так було і до початку повномасштабної війни, а тепер – тим більше.

Ользі Пожидаєвій «пощастило» особливо. Жінка багато років пропрацювала на Маріупольському металургійному комбінаті імені Ілліча, заробила «шкідливий» стаж, що дає право на пільгову пенсію. Та рік тому її життя, як і долі інших мешканців Маріуполя, зламала російська військова агресія.

Полишивши за спиною зруйнований дім, Ольга Олександрівна була змушена виїхати до Кам'янського. Отримала статус ВПО, працевлаштувалася лаборантом в управління якості продукції «КАМЕТ-СТАЛЬ», стала на облік у первинній організації Профспілки. Коли підійшов час для оформлення пенсії, як належно, звернулася до ПФУ. І отримала не просто відмову, але й дуже великий стрес – через цинічне і презирливе ставлення співробітників.

За порадою колег зі своєю бідою прийшла до профкому ПМГУ «КАМЕТ-СТАЛЬ». Розповідає: «Мене прийняли, вислухали і надали розгорнуті роз'яснення. Рекомендували, в якій послідовності діяти, змалювали різні ситуації, що можуть спіткати мене у Пенсійному фонді, зорієнтували, що робити далі в разі ще однієї відмови. Тож я була готова до різних сценаріїв».

І поборотися довелося. За підтримки профспілкових фахівців жінка зібрала повний перелік документів і подала позов до суду. Процес тривав майже пів року, та врешті було ухвалено рішення на її користь. Однак Пенсійний фонд, навіть врахувавши спірний стаж, за сутністю позицію не переглянув – залишив справу Пожидаєвої без змін.

Численні випробування зневагою дорого коштували Ользі Олександрівні, але вона не відступилася: написала скаргу на Пенсійний фонд до Міністерств соціальної політики та реінтеграції тимчасово окупованих територій. Не дуже сподівалася, що це спрацює. Та у наступний візит до ПФУ їй сказали: «Нащо ви прийшли, ви ж вже пенсіонерка!»

Сил для радості в нашій героїні на той момент практично не було. Тільки пізніше в її голові вклатися: шлях таки пройдено. Вона зазначає: «Щиро дякую представникам профкому ПМГУ «КАМЕТ-СТАЛЬ» за людяне та уважне ставлення, за те, що весь час були зі мною на зв'язку, підтримували та допомагали скоригувати наступні кроки».

